

Tại Sao Mình Không Cứ Hoài Con Nít

Ngày hôm nay mình không giống ngày hôm qua
Nhiều năm qua người ta biết mình già
Lớp Đồng Ấu mình đã xa
Lớp Đệ Nhất mình cũng đã xa!

Những người con trai thì nhập ngũ
Những người con gái thì đi lấy chồng
Có nhiều người con gái sớm đờn chiều mong
Một cánh thư bay về từ tiến tuyến...

Có nhiều người đàn bà cười nửa miệng
Có nhiều người đàn bà thấy đời mình nửa chừng Xuân
Những người con trai là quân nhân
Chỉ để trong lòng một điều duy nhất:

"Quân đến dân mừng
Quân ở dân thương
Quân đi dân tiếc".
Biết bao nhiêu người con trai đã chết!

Tại sao mình không là "thứ thiệt"
Là đứa con nít hoài thôi?
Làm trái ớt thủ công bằng đất sét
Nung lửa đỏ để tìm cái mùi...

Cái mùi của thời gian là Mùi Mồ Hôi
Cái mùi của dân gian là Mùi Lúa Chín
Cái mùi của ăn gian là Mùi Tờ Giấy Tiền Đóng Thuế
Cái mùi của không gian là mùi của Mẹ Cha Sao Mà Nhớ Quá!

Có người đưa Mẹ Cha vào Chùa, Cửa Không
để Mẹ Cha nghe Kinh nghe Kệ
Có người đưa Mẹ Cha ra nghĩa địa
ba ngày sau mở cửa mả rồi quên...

Người ta làm ngày Sinh Nhật
Nghe lời Mừng của bạn bè: "Thêm Một Tuổi nha!"
Người ta nghe lời chúc qua, nghe lời chúc lại:
"Đi biển, đi sông vững chèo xuôi mái".

Chúng ta già đi từng ngày
Chúng ta tạ tòn hết thuở thơ ngây
Nâng cốc cà phê trên tay
Rót vào đó một giọt nước mắt!

Nhớ nước thương nhà ruột đau như cắt
mà tình thật: đời chúng ta sống chết ở thời gian
Con chim quốc quốc kêu ở Trường Sơn
Con chim gia gia kêu ở Trường Sơn

*Ai nỡ lòng nào đốt rừng phá núi?
Ta nỡ lòng nào thui thủi tha ma?
Ôi ta ôi ta ta ta ta ta...
Qua sông Nại Hà có ai không giụi mắt?*

Trần Vấn Lệ